

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2013 r. — Republika Francuska przeciwko Komisji**(Sprawa T-366/13)**

(2013/C 252/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr C(2013) 1926 final z dnia 2 maja 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.22843 2012 przyznanej przez Francję na rzecz Société Nationale Corse Méditerranée i Compagnie Méridionale de Navigation,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 1926 final z dnia 2 maja 2013 r., którą Komisja, po pierwsze, uznała za pomoc państwa rekompensaty finansowe wypłacone na rzecz Société Nationale Corse Méditerranée (zwanej dalej „SNCM”) i Compagnie Méridionale de Navigation (zwanej dalej „CNM”) z tytułu świadczonych między Marsylią a Korsyką usług przewozów morskich w latach 2007-2013 w ramach umowy świadczenia usług publicznych. Następnie Komisja uznała za zgodne z rynkiem wewnętrznym rekompensaty wypłacone na rzecz SNCM i CNM za usługi przewozowe świadczone przez cały rok (zwane dalej „usługą podstawową”), lecz stwierdziła niezgodność z rynkiem wewnętrznym rekompensat wypłaconych z tytułu usług świadczonych w szczycie sezonu, którym jest okres świąt Bożego Narodzenia, luty, okres wiosenno-jesienny lub letni (zwanych dalej „usługą dodatkową”). Wreszcie Komisja nakazała odzyskanie przypadków pomocy uznanych za niezgodne z rynkiem wewnętrznym (sprawa pomoc państwa SA.22843 2012/C (ex 2012/NN)).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, podzielony na dwie części, dotyczy naruszenia pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ze względu na to, że Komisja uznała rekompensaty wypłacone na rzecz SNCM i CNM za pomoc państwa w zakresie, w jakim kryteria pierwsze i czwarte sformułowane

w wyroku Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, Rec. s. I-7747, nie zostały w pełni spełnione.

— Skarżąca twierdzi w pierwszej części tego zarzutu, że zaskarżona decyzja narusza pojęcie pomocy państwa ze względu na to, że Komisja uznała, iż pierwsze kryterium wywiedzione z wyroku w sprawie Altmark nie zostało w części spełnione. W tym względzie skarżąca twierdzi, że:

— po pierwsze, Komisja, dokonując rozróżnienia pomiędzy usługą podstawową a usługą dodatkową, dokonała błędnych ustaleń faktycznych i naruszyła prawo, i nie uwzględniła szerokiego zakresu uznania, którym dysponują państwa członkowskie w celu określania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;

— po drugie, rozpatrywane łącznie usługi objęte umową świadczenia usług publicznych zawartą pomiędzy SNCM i CNM z jednej strony a Office des Transports de la Corse (urząd transportu Korsyki) i Collectivité territoriale de Corse (samorząd terytorialny Korsyki) z drugiej strony, stanowią usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym i że owa umowa spełnia pierwsze kryterium wywiedzione z wyroku w sprawie Altmark;

— po trzecie, zakładając nawet, że należy odróżnić usługę podstawową i usługę dodatkową, usługa dodatkowa stanowi, jako usługa podstawowa, usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym i spełnia pierwsze kryterium wywiedzione z wyroku w sprawie Altmark, ponieważ istnieje rzeczywiste zapotrzebowanie na usługi publiczne z powodu nienależytego funkcjonowania regularnych usług przewozu w sytuacji wolnej konkurencji;

— W drugiej części tego zarzutu skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza pojęcie pomocy państwa ze względu na to, iż Komisja uznała, że czwarte kryterium wywiedzione z wyroku w sprawie Altmark nie zostało spełnione. Skarżąca uważa, że procedura udzielania zamówienia na świadczenie usług publicznych umożliwiła zapewnienie efektywnej konkurencji, a zatem wybór oferty ekonomicznie najbardziej korzystnej dla społeczności.

- 2) Zarzut drugi podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy naruszenia art. 106 ust. 2 TFUE, ze względu na to, że Komisja uznała, iż rekompensaty wypłacone SNCM z tytułu świadczenia usługi dodatkowej stanowią pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim usługa ta nie stanowi usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym.